

רבינו יוסף קארו

"משה" שואל מחבירו "יעקב":
אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?
אורח חיים היומיו
 לימוד שולחן ערוך אורח חיים
 לכל השנה - עמוד אחד ליום
"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו?
 כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה לחיות, כאילו היה שו"ך אחרת
 איזה טיפוש בעולם היה משיבו לך בשלילי?

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. כדי שיביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי ידיעת התורה. נהריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנבחים יאהדונה"י על ידי הנעלים בך חילו ורחימו ברחמיך שלום בשם כל ישראל.

רבינו משה אישל"ש

המשך סימן שפג – אם דירת אינו יהודי מעכבת בעירוב

יח. עכ"ם שהשכיר ביתו לחבירו עכ"ם אם נשאר לו שום תפיסה בבית שיש לו רשות להניח שם שום כלים יכולים לשכור ממנו ואם לא נשאר לו שום תפיסה אם יכול המשכיר לסלק השוכר תוך זמנו יכולים לשכור ממנו ואם לאו אינו מועיל אלא אם כן ישכרו מהשוכר. הגה: והוא הדין איש אחר שיש לו תפיסה בבית יכולים לשכור ממנו דלא גרע משכירו ולקטו (צ"מ יוסף ג"ס י"ג ט"ז סימן מ"ו):

יט. חצר שישאר ועכ"ם דרים בה ובית אחד של ישראל אצל ביתו של זה ואינו פתוח להצר וחלונות ביניהם אינו יכול לערב עמו דרך החלון שביניהם כדי להוציא כליו דרך בית שכנו הפתוח לחצר אבל אם פתח פתוח ביניהם מותר ויש מי שאומר דאף אם פתח פתוח ביניהם אסור:

כ. חצר שישאר ועכ"ם שרוים בה והיו חלונות פתוחות מבית ישראל זה לבית ישראל זה ועשו עירוב דרך חלונות אף על פי שהם מותרים להוציא מבית לבית דרך חלונות הרי הם אסורים להוציא מבית לבית דרך פתחיהם מפני העכ"ם עד שישכיר. הגה: ספינה שיש בה ישראלים רבים ויש להם בתים מיוחדים צריכים לערב ולשכור רשות מן העכ"ם בעל הספינה או להבליעו בשכר הספינה (צ"מ יוסף ג"ס ש"ז ל"ק) ועיין לעיל סימן שס"ו סעיף ב':

סימן שפג – כשאין העכ"ם בבית אינו מעכב. ובו סעיף אחד

א. עכ"ם הדר עם שני ישראלים ואין העכ"ם בביתו אינו אוסר (עיין לעיל סימן ש"א) ויערבו ויהיו מותרים בא עכ"ם בשבת אוסר והעירוב בטל ומיהו יכולים לשכור ממנו בשבת ואחר כך יבטל האחד לחבירו ויהיה היחיד מותר וכל שכן אם העכ"ם בשבת שיבטל אחד לחבירו ויהיה היחיד מותר:

סימן שפד – אינו יהודי אכסנאי אם מעכב. ובו ב' סעיפים

א. עכ"ם הנכנס לשם אכסנאות אם נכנס שלא ברשות אינו אוסר לעולם ואם נכנס ברשות אם הוא רגיל לבוא אוסר מיד ואם אינו רגיל אינו אוסר עד לאחר שלשים יום:

ב. אנשי חיל המלך שנכנסו בבתי היהודים בין בחזקה בין ברצון אם יש לבעלי בתים באותם מקומות שנכנסו העכ"ם כלים שאסור לטלטלם בשבת אינם אוסרים עליהם:

סימן שפח – דין צדוקי ומומר בעירוב. ובו ד' סעיפים
א. צדוקי הרי הוא כישאל ומבטל רשות אבל עירוב אינו מועיל כיון שאינו מודה בעירוב:

ב. כותי הרי הוא כשאר עכ"ם ואין לו תקנה אלא בשכירות:
ג. ישראל מומר לעבודת אלילים או לחלל שבתות בפרהסיא אפילו אינו מחללו אלא באיסור דרבנן הרי הוא כעכ"ם ואם אינו מחלל אלא בצניעה אפילו מחללו באיסור דאורייתא הרי הוא כישאל ומבטל רשות:

ד. ישראל שהמיר והיו לו בתים בשכונת ישראל שעירבו לכל השנה אם אין לו פתח אחר כלל הוא אוסר בכל שבת שחל לאחור שהמיר אבל אם יש לו פתח אחר לשכונת העכ"ם אפילו הוא פתח קטן שלא היה רגיל בו מתחלה דוחין אותו אצל פתח הפתוח לשכונת העכ"ם:

סימן שפז – דיני שיתוף בעירוב. ובו ט' סעיפים

א. אסרו חכמים לטלטל מן החצרות למבוי והתירוהו על ידי שיתוף שגובין פת או דבר אחר ממני מאכל מכל חצר וחצר ונותנים אותו באחד מן החצרות ואנו רואים כאלו פתוח כל המבוי לאותו חצר ומפני שאינו אלא לשתף החצרות יכולים ליתנו באויר החצר או בבית שאין בו ד' על ד' ואין צריכין ליתנו בבית רק שיהיה במקום המשתמר הילכך אין נותנין אותו באויר המבוי (ועיין לעיל סימן שס"ו):

ב. ישראלים שדרים בג' מקומות חלוקים ודלתות כל אחד מהמקומות נעולים בלילה והשמש גובה קמה מכולם אינו מועיל להם להשתתף ששיתוף מבוי צריך שיהיה מונח בחצר שבמבוי ואלו שנבדלים זה מזה ורחוקים אין שיתופן אחד ואין מבואיהן כאחד. הגה: ואם עירבו במקום אחד אין האחרים שלא עירבו אוסרים עליהם הואיל ואין להם דריסת הרגל זה על זה כי אין כל העיר חשובה כמבוי אחד אף על פי שיושבין בהיקף חומה אחת (צ"מ יוסף סימן ש"ז צ"ג צ"ס מהו המנופה):

ג. ככל משפטי עירובי חצירות ושיעורו ושאתו מערבת בשבילו ושמערבין שלא לדעתו אם אין הבית פתוח אלא לחצר אחת ושקטן יכול לגבותו ושיכול אחד לזכות לכלם (ושאם היו שותפין אין צריכין לערב) כך דיני שיתוף. הגה: ואפילו היה משותף עם שכניו בסחורה לזה ביין ולזה בשמן אין צריכין להשתתף והוא שיהיה בכלי אחד (טול סימן שס"ו):

ד. משתתפין בכל מיני מאכל ואפילו ד' וה' מיני מאכל מצטרפין למזון שתי סעודות:

סי' רנ"ו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל ה'ידידים ופ'תים פ'נסיות וב'בתי מדרשות ל'בנות את הר'בים לעילוי נ'שמת הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הר'בים זוכה ל'בנים צדיקים.